

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/s-t/andrzej-szybka/9672.Andrzej-Szybka.html>
21.04.2026, 07:01

przodownik **Andrzej Szybka** , ur.: 22 listopada 1896 r. w Trzebini, pow. Kępno, woj. Poznańskie, syn: Jana i Marii z domu Jutot, wyznanie: rzymsko-katolickie, wykształcenie: ukończył 4-klasową Szkołę Ludową w Trzebini, zawód: pomocnik biurowy, zawarł związek małżeński z Marią Kaczmarczyk, z którą miał troje dzieci Mariana, Helenę oraz Władysława. Podczas I wojny światowej, został zmobilizowany do armii niemieckiej, w której służył do końca wojny. W 1918 r. wstępuje do Wojska Polskiego tworzonego we Francji przez gen. Hallera, z którym powraca do Polski. Po powrocie do Polski bierze udział w wojnie z bolszewikami. 13 grudnia 1920 r. zostaje urlopowany, a następnie zdemobilizowany z wojska w stopniu sierżanta. Jako uczestnik walk o niepodległą Polskę, 20 lutego 1922 r. wstępuje do służby granicznej. Po zaprzysiężeniu, w stopniu przodownika zostaje skierowany na przeszkolenie do Szkoły SC w Zambrowie, którą ukończył 20 sierpnia 1922 r. Z chwilą zakończenia kursu otrzymuje przydział do służby granicznej na południu Polski do Dyrekcji Ceł we Lwowie. Po przybyciu do Lwowa otrzymuje stanowisko kierownika Placówki w Szczawnicy w ISC Nowy Sącz. Placówką kieruje do 31 sierpnia 1925 r. Z dniem 1 września 1925 r. zostaje przeniesiony na stanowisko kierownika Placówki Kułaczyn na granicy z Rumunią. W marcu 1928 r. wstępuje do Straży Granicznej. We wrześniu 1939 r. po przekroczeniu granicy polsko-rumuńskiej zostaje internowany na terenie Rumunii, skąd udaje mu się przedostać do Francji. Na terenie Francji wstępuje do tworzącego się Wojska Polskiego. Podczas kampanii francuskiej w czerwcu 1940 r. dostaje się do niewoli niemieckiej i przebywa w Stalagu nr VI. Po wyzwoleniu obozu jenieckiego przez aliantów wstępuje do Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. W latach 1945-1947 pełni na terenie Niemiec służbę wartowniczą. Po demobilizacji, w 1947 r. powrócił do Polski. W latach pięćdziesiątych pracował w biurze Wrocławskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego. Zmarł 19 lipca 1961 r. po ciężkiej chorobie na serce. Został pochowany na cmentarzu w Opatowie koło Kępna. W kwietniu 1940 r. podczas okupacji przez Sowieców terenów wschodnich rodzina przodownika Szybki została deportowana ze Śniatynia na wschód [\[1\]](#).

Przebieg służby w SG: 1.04.1928 – 5.05.1935 kierownik Placówki I Linii Kułaczyn, Komisariat Śniatyn, IG Kołomyja, z dniem 1.02.1934 r. został zaszeregowany do IX grupy uposażenia 28.06.1935 r. ukończył w CS SG w Rawie Ruskiej II Kurs Doszkolenia Kierowników Placówek I Linii z dniem 29.06.1935 r. ponownie objął stanowisko kierownika Placówki I Linii Kułaczyn, K-t Śniatyn, IG Kołomyja, którą kierował do wybuchu wojny.

Awanse:

przodownik (1922)

Odznaczenia:

Order Wojenny Virtuti Militari V kl.

Krzyż Walecznych, Brązowy Krzyż Zasługi

Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921

Medal Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości

Brązowy Medal Za Długoletnią Służbę

Odnaka Pamiątkowa Straży Granicznej

Źródło:

CDIA we Lwowie, Fond 204/2/2378

Opracował: **Piotr Kozłowski**

[\[1\]](#) Na podstawie informacji pisemnej uzyskanej od pani Heleny Rokity córki przodownika Andrzeja Szybki, w posiadaniu autora.